

приятелки стари
отъ млади години
и малко роднини, —
срѣдъ широки друми
спрѣли се на думи,

на почивка кратка,
на приказка сладка.
Че въпроси бързи,
че радостъ, че сълзи,
одумки грижовни
и случки различни
изъ свѣта лъжовни . . .
— Какво си? Що правишъ?
Ожени ли Петко?
— Слава Богу, тетко! . . .
— Ами ти що чинишъ,
кума Еленице?
— Добрѣ съмъ, кумице!
— Какъ живѣешъ още?
Порастна ли Пенка
вече да те поще?
— Чухъ, че се помина
твоята етърва
прѣзъ велики пости . . .
— Е, Богъ да я прости!
— А пъкъ азъ тепърва

ще ставамъ свекърва!
Разговори сладки
и въздишки кратки,
смѣхове и сълзи,
отговори бавни,
и въпроси бързи,
и шеги забавни,
и прочие и прочие —
тури многоточие . . .

Бѣше пролѣтъ блага,
весела и драга,
цвѣтята цвѣтѣха,
мушици брѣмчеха,
въ зелени ливади
пѣдпѣдъкъ потайно
ту крѣкне, ту млѣкне,
ту пакъ се обади.
Въ гжститѣ търнаци
орлякъ ситни врабци
на сватба се сбрали,
свирджии викнали,
свирци чуруликать
и на хоро викатъ
пеперуди пѣстри
като вакарелки . . .
Цвѣтята разкрили
шарени омбRELки . . .
А нашитѣ баби
срѣдъ широки друми
стоятъ и приказватъ
тия сладки думи . . .
Баба Еленица
отъ златна Златица,
стара баба Рада
отъ Клисурска града
и стрина ви Дивда